

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความวิตกกังวลในการพูดภาษามลายูกลาง
ของนักศึกษา หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษามลายู
มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา*

FACTORS AFFECTING MALAY SPEAKING ANXIETY AMONG
BACHELOR OF ARTS (MALAY LANGUAGE) STUDENTS,
YALA RAJABHAT UNIVERSITY

นุรฮูดา สะดามะ

Nurhuda Sadama

มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

Yala Rajabhat University

E-mail: nurhuda.s@yru.ac.th

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาระดับปัจจัยที่มีผลต่อความวิตกกังวลในการพูดภาษามลายูกลาง 2) เพื่อศึกษาระดับความวิตกกังวลในการพูดภาษามลายูกลาง 3) เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อความวิตกกังวลในการพูดภาษามลายูกลาง 4) เพื่อเสนอแนวทางการลดความวิตกกังวลในการพูดภาษามลายูกลาง โดยใช้รูปแบบการวิจัยแบบผสมผสานวิธี กลุ่มตัวอย่าง/ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ นักศึกษาสาขาวิชาภาษามลายู มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา จำนวน 132 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้วิจัย ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบน และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ ผลการวิจัย พบว่า 1) ระดับปัจจัยที่มีผลต่อความวิตกกังวลในการพูดภาษามลายูกลางของนักศึกษาด้านพฤติกรรมการสอนของอาจารย์มากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.42 ปัจจัยรองลงมา คือ ด้านครอบครัว ซึ่งมีระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อความวิตกกังวลในการพูดภาษามลายูกลางอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.25 2) ระดับความวิตกกังวลในการพูดภาษามลายูกลางของนักศึกษา มีระดับความวิตกกังวลในการพูดภาษามลายูกลางอยู่ในระดับมาก 3) การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อความวิตกกังวลในการพูดภาษามลายูกลางโดยภาพรวม พบว่า ปัจจัยด้านพฤติกรรมการสอนของอาจารย์และด้านครอบครัวส่งผลต่อความวิตกกังวลในการพูดภาษามลายูกลางของนักศึกษาสาขาวิชาภาษามลายู มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา อย่างมีนัยสำคัญที่ .05 และ 4) แนวทางการลดความวิตกกังวลในการพูดภาษา

* Received September 4, 2022; Revised September 30, 2022; Accepted October 28, 2022

มลาญกลางของนักศึกษาสาขาวิชาภาษามลายู มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา สมควรให้ความสำคัญ
ต่อกิจกรรมการเรียนการสอนภาษามลายูกลางที่เหมาะสม

คำสำคัญ: ความวิตกกังวล, การพูดภาษามลายูกลาง, มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

Abstract

The objectives of this research were 1) to study the factor levels affecting Malay speaking anxiety among Malay-language students, 2) to examine the anxiety level of Malay speaking, 3) to investigate the factors affecting Malay speaking anxiety, and 4) to propose the guidelines of anxiety reduction of Malay speaking. This research was conducted with mix-method where the population is of 132 Malay-language students of Yala Rajabhat University. The research instrument was a five-Linkert scale questionnaire while the data was analyzed by using percentage statistics, Arithmetic Mean, Standard Deviation, and Multiple Regressions. The results show that teaching behavior of teachers was ranked at the top factor levels, mean 4.42, whereas family aspect came as second factor levels, mean 4.25, affecting Malay speaking anxiety. The level of Malay speaking anxiety among Malay-language students was remarkably high. In addition to that, an analysis of factors affecting Malay speaking anxiety among Malay language students found that teaching behavior of teachers and family were the main factors affecting Malay speaking anxiety at .05 significantly. Lastly, guidelines that students attaching great importance towards adequate and various learning activities of Malay language teaching are recommended.

Keywords: Anxieties, Malay Speaking, Yala Rajabhat University

บทนำ

การสื่อสารมีบทบาทสำคัญต่อการดำเนินชีวิตของมนุษย์โดยเฉพาะในปัจจุบันเป็นยุค
ของข้อมูลข่าวสารหรือเรียกว่ายุคโลกาภิวัตน์ การสื่อสารมีประโยชน์ในแง่บุคคลและสังคม
ภาษาของมนุษย์เป็นเครื่องมือที่สำคัญอย่างยิ่งในการสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจ สร้าง
ความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ในสังคม (ธวัช เทเพชร และคณะ, 2565) ภาษาจึงมีความสำคัญยิ่ง
ต่อการสื่อสารโดยเฉพาะภาษาพูดและภาษาเขียน ในยุคปัจจุบันภาษามลายูถือว่าเป็นภาษาที่
สำคัญถูกนับว่าเป็นภาษาเพื่อการทำงานในอีกหลายประเทศ เช่น ภาคใต้ของประเทศไทย
ฟิลิปปินส์ กัมพูชา อัฟริกาใต้ และติมอร์-เลสเตร์ และมีจำนวนผู้ใช้งานในลำดับที่ 4 ซึ่งเป็นรอง

จากภาษาอังกฤษ จีน และ ฮินดี/อูรดู (อรรถากร หะยืออาแว, 2556) นอกจากนี้ภาษามลายูยังมีคนใช้อย่างแพร่หลายในประเทศเมียนมาร์ เวียดนาม และราชอาณาจักรซาอุดีอาระเบีย (ฟาเดลล์ หะยือฮาราสะ, 2561) และมีอิทธิพลต่อการทำงานของสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (อาเซียน) หรือวิถีอาเซียนเป็นอย่างมาก (อรอนงค์ ทิพย์พิมล, 2563)

จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทยเป็นพื้นที่แห่งหนึ่งที่ใช้ภาษามลายูและอาจเป็นพื้นที่ที่เป็นศูนย์กลางของประเทศในกลุ่มประเทศอาเซียน (คอลัฟ ส่วนบุละ และคณะ, 2563) ซึ่งเป็นตัวเชื่อมระหว่างประเทศในกลุ่มอาเซียนที่ใช้ภาษามลายูเป็นภาษาราชการในการขยายภาคธุรกิจ การพัฒนาสังคมพหุวัฒนธรรม และการส่งเสริมในด้านอาชีพต่าง ๆ เป็นกลุ่มประเทศที่มีความหลากหลายทางเผ่าพันธุ์ เชื้อชาติ ศาสนา รวมถึง ภาษา แต่เป็นสิ่งที่แปลกที่ทุกกลุ่มประเทศในกลุ่มประเทศอาเซียนมีความเหมือนกันภายใต้บริบทที่แตกต่าง นั่นคือมีการใช้ภาษาที่สื่อสารกันอย่างเข้าใจ โดยมีรากจากภาษาหลักคือภาษามลายูกลาง ในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย มีการใช้ภาษามลายูพื้นถิ่นซึ่งมีรากฐานจากภาษามลายูกลาง โดยมีความเหมือนกับภาษามลายูถิ่นของกลันตัน ภาคเหนือของประเทศไทยมาเลเซีย โดยวิถีชีวิตของประชากรในพื้นที่ใช้ภาษามลายูในการดำเนินชีวิตประจำวันถึงแม้ภาษาราชการเป็นภาษาไทยก็ตาม โดยภาษามลายูยังคงมีบทบาทในการศึกษาทุกระดับชั้น ตั้งแต่ชั้นเตรียมอนุบาล อนุบาล ประถมศึกษา มัธยมศึกษา ถึงระดับมหาวิทยาลัย โดยเฉพาะโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ได้ให้ความสำคัญต่อการใช้ภาษามลายูพื้นถิ่นเป็นอย่างมาก และส่งผลให้มีการสนับสนุนการใช้ภาษามลายูกลางของนักเรียนนักศึกษาในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้เพื่อให้มีความเทียบเท่าประเทศเพื่อนบ้านที่ใช้ภาษามลายูในการติดต่อสื่อสารร่วมกัน (คอลัฟ ส่วนบุละ และคณะ, 2563)

จากสภาพปัญหาและความสำคัญในการศึกษาภาษามลายูกลางเพื่อส่งเสริมศักยภาพในการติดต่อสื่อสารทั้งทางภาครัฐและเอกชน รวมถึงการเจรจาค้าขายด้านธุรกิจ ที่จะมีผลต่อประชากรรุ่นถัดไป (Gen Z) โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษามลายู มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ ให้มีโอกาสดำเนินงานในตลาดงานอาเซียนมากยิ่งขึ้น จึงสนใจที่จะศึกษา เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความวิตกกังวลในการพูดภาษามลายูของนักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษามลายู มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ทั้งนี้ เพื่อศึกษาระดับปัจจัยที่มีผลต่อความวิตกกังวลในการพูดภาษามลายูกลาง ระดับความวิตกกังวลในการพูดภาษามลายูกลาง แนวทางการลดความวิตกกังวลในการพูดภาษามลายูกลาง และเพื่อให้ นักศึกษาสามารถใช้ภาษามลายูกลางในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับปัจจัยที่มีผลต่อความวิตกกังวลในการพูดภาษามลายูกลางของนักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษามลายู มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
2. เพื่อศึกษาระดับความวิตกกังวลในการพูดภาษามลายูกลางของนักศึกษา หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษามลายู มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
3. เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อความวิตกกังวลในการพูดภาษามลายูกลางของนักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษามลายู มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
4. เพื่อเสนอแนวทางการลดความวิตกกังวลในการพูดภาษามลายูกลางของนักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษามลายู มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีวิธีดำเนินการวิจัย ตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. รูปแบบการวิจัย เป็นการวิจัยแบบผสมผสานวิธี (Mixed - Methodology Research) โดยใช้วิธีวิจัยเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ ในการวิจัยเชิงปริมาณมีเครื่องมือ คือ แบบสอบถาม และการสัมภาษณ์เชิงลึกกับนักศึกษา (In - depth Interview) เกี่ยวกับแนวทางในการลดความวิตกกังวลในการพูดภาษามลายูกลางของนักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษามลายู

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง/ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ นักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษามลายู ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 จำนวน 132 คน เลือกกลุ่มตัวอย่าง/ผู้ให้ข้อมูลสำคัญแบบเจาะจง ทั้งนี้ช่วงเวลาในการดำเนินการวิจัยตั้งแต่เดือน ตุลาคม 2564 - มีนาคม 2565

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามที่เป็นคำถามทั้งปลายปิด (Close-Ended Question) และคำถามปลายเปิด (Open-Ended Question) มีจำนวนทั้งหมด 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อความวิตกกังวลในการพูดภาษามลายูกลางของนักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษามลายู ซึ่งประกอบไปด้วย ด้านเจตคติในการพูดภาษามลายูกลาง หมายถึง ทศนคติที่มีต่อการใช้ภาษามลายู ด้านพฤติกรรมในการพูดภาษามลายูกลาง หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกมาเมื่อมีการสื่อสารภาษามลายูในที่สาธารณะ การด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนกลาง หมายถึง ความรู้สึกวิตกกังวลเมื่อมีการจัดกิจกรรม ด้านพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ หมายถึง การ

สังเกตและบันทึกพฤติกรรม ด้านครอบครัว หมายถึง ความคาดหวังของครอบครัวที่มีต่อการใช้ภาษามลายูกลาง

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเพื่อวัดระดับความวิตกกังวลในการพูดภาษามลายูกลาง ของนักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษามลายู

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะแนวทางในการลดความวิตกกังวลในการพูดภาษามลายูกลางของนักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษามลายู

และเครื่องมือแบบสัมภาษณ์เชิงลึกเพื่อศึกษาวิธิตลายความวิตกกังวลในการพูด ภาษามลายูกลาง (Open - Ended Question)

การตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยการนำแบบสอบถามที่ได้ นำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน โดยมีผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษามลายู 2 ท่าน การสอนภาษาต่างประเทศ 2 ท่าน และผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัยเชิงปริมาณ 1 ท่าน ตรวจสอบตลอดจนความครอบคลุมของคำถามและความชัดเจนของการใช้ภาษา และความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) และนำมาวิเคราะห์โดย ได้ค่า IOC ทั้งฉบับ เท่ากับ 0.848 ผู้วิจัยได้แบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขใหม่ตรวจสอบความเที่ยงตรง

แบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้วไปทดลองใช้ (Try out) เพื่อหาความเชื่อมั่นกับประชากร ที่มีใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน แล้วนำมาคำนวณค่าความเชื่อมั่นโดยวิธีหาสัมประสิทธิ์แอลฟา (alpha coefficient) โดย ครอนบาค (Cronbach, L. J., 1990) ซึ่งค่าความเชื่อมั่นที่ดีควรมีค่าตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป โดยได้ผล ดังนี้ แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความวิตกกังวลในการพูดภาษามลายูกลางของนักศึกษาสาขาวิชาภาษามลายู มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา โดยมีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาดังนี้ (α) = .744 ซึ่งถือว่ามีความเชื่อมั่นอยู่ในระดับสูง และแบบสอบถามเกี่ยวกับความวิตกกังวลในการพูดภาษามลายูกลางของนักศึกษาสาขาวิชาภาษามลายู มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α) = .869 ซึ่งถือว่ามีความเชื่อมั่นอยู่ในระดับสูง

4. การเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อความเที่ยงตรงและความน่าเชื่อถือของข้อมูล ได้ดำเนินการเก็บและรวบรวมข้อมูล การเก็บข้อมูลโดยผู้วิจัยจะเก็บข้อมูลด้วยตนเองและมีผู้ช่วยวิจัยในการเก็บข้อมูลแบบสอบถาม

5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในวิจัย

ในการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามผู้วิจัยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปวิเคราะห์ข้อมูลจากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาโดยมีการหาค่าวิเคราะห์ผล ดังนี้

5.1 สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าความถี่ (Frequency) ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

5.2 สถิติการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นอย่างง่าย (Simple Regression Analysis) เพื่อวิเคราะห์ความมีอิทธิพลของตัวแปรต้นที่มีผลต่อตัวแปรตามในการทดสอบมมูติฐานปัจจัยทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านเจตคติในการพูดภาษามลายูกลาง 2) ด้านพฤติกรรมในการพูดภาษามลายูกลาง 3) ด้านการกิจกรรมการเรียนการสอนภาษามลายูกลาง 4) ด้านพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ และ 5) ด้านครอบครัว ที่มีอิทธิพลต่อความวิตกกังวลในการพูดภาษามลายูกลางของนักศึกษาสาขาวิชาภาษามลายู มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา โดยมีค่านัยสำคัญทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในครั้งนี้ กำหนดไว้ที่ระดับ 0.05

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความวิตกกังวลในการพูดภาษามลายูกลางของนักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษามลายู มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา มีผลการวิจัยดังนี้

1. ระดับปัจจัยที่มีผลต่อความวิตกกังวลในการพูดภาษามลายูกลางของนักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษามลายู สามารถอธิบายรายละเอียดในตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 ระดับปัจจัยที่มีผลต่อความวิตกกังวลในการพูดภาษามลายูกลางของนักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษามลายู มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความวิตกกังวลในการพูดภาษามลายูกลาง	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ด้านเจตคติในการพูดภาษามลายูกลาง	4.05	.328	มาก
ด้านพฤติกรรมในการพูดภาษามลายูกลาง	4.11	.390	มาก
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษามลายูกลาง	3.73	.437	มาก
ด้านพฤติกรรมการสอนของอาจารย์	4.42	.489	มากที่สุด
ด้านครอบครัว	4.25	.655	มากที่สุด
ผลรวมปัจจัยที่ส่งผลต่อความวิตกกังวลในการพูดภาษามลายูกลางทุกด้าน	4.12	.310	มาก

จากตารางที่ 1 ระดับปัจจัยที่มีผลต่อความวิตกกังวลในการพูดภาษามลายูกลางของนักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษามลายู โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.12) และสามารถอธิบายเป็นรายด้าน พบว่า ด้านพฤติกรรมการสอนของอาจารย์มากที่สุด มีระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อความวิตกกังวลในการพูดภาษามลายูกลางอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.42) รองลงมาคือ ด้านครอบครัว มีระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อความวิตกกังวลในการพูดภาษามลายูกลางอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.25) ด้านพฤติกรรมในการพูดภาษามลายูกลาง มีระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อความวิตกกังวลในการพูดภาษามลายูกลางอยู่ในระดับมาก

(ค่าเฉลี่ย = 4.11) ด้านเจตคติในการพูดภาษามลายูกลาง มีระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อความวิตกกังวลในการพูดภาษามลายูกลางอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.05) และด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษามลายูกลาง มีระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อความวิตกกังวลในการพูดภาษามลายูกลางอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.05) ตามลำดับ

2. ระดับความวิตกกังวลในการพูดภาษามลายูกลางของนักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษามลายู มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา สามารถอธิบายรายละเอียดในตารางที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 2 ระดับความวิตกกังวลในการพูดภาษามลายูกลางของนักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษามลายู มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

ระดับความวิตกกังวลในการพูดภาษามลายูกลางของนักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษามลายู มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ความวิตกกังวลในการพูดภาษามลายูกลางของนักศึกษาหลักสูตร ศิลปศา	4.15	.540	มาก
สตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษามลายู มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา			

จากตารางที่ 2 ระดับความวิตกกังวลในการพูดภาษามลายูกลางของนักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษามลายู มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา พบว่า ความวิตกกังวลในการพูดภาษามลายูกลางของนักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษามลายู มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ระดับความวิตกกังวลในการพูดภาษามลายูกลางอยู่ในระดับมาก

3. วิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อความวิตกกังวลในการพูดภาษามลายูกลางของนักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษามลายู มีรายละเอียด ดังนี้

3.1 การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อความวิตกกังวลในการพูดภาษามลายูกลางของนักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษามลายู สามารถอธิบายเป็นภาพรวมในตารางที่ 3 ดังนี้

ตารางที่ 3 ปัจจัยที่ส่งผลต่อความวิตกกังวลในการพูดภาษามลายูกลางภาพรวม

Model	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Regression	20.253	1	20.253	147.236	.000*
Residual	17.882	130	.138		
Total	38.135	131			

จากตารางที่ 3 ปัจจัยที่ส่งผลต่อความวิตกกังวลในการพูดภาษามลายูกลางภาพรวมพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความวิตกกังวลในการพูดภาษามลายูกลางส่งผลต่อความวิตกกังวลใน

การพูดภาษามลายูกลางของนักศึกษาสาขาวิชาภาษามลายู มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาอย่างมีนัยสำคัญที่ .05

3.2 การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อความวิตกกังวลในการพูดภาษามลายูกลางกับความวิตกกังวลในการพูดภาษามลายูกลาง จำแนกเป็นรายด้าน ดังนี้

3.2.1 ด้านเจตคติในการพูดภาษามลายูกลางกับความวิตกกังวลในการพูดภาษามลายูกลางสามารถอธิบายเป็นภาพรวมในตารางที่ 4 ดังนี้

ตารางที่ 4 ปัจจัยที่ส่งผลต่อความวิตกกังวลในการพูดภาษามลายูกลาง “ด้านเจตคติในการพูดภาษามลายูกลาง” กับความวิตกกังวลในการพูดภาษามลายูกลาง

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความวิตกกังวลในการพูดภาษามลายูกลาง “ด้านเจตคติในการพูดภาษามลายูกลาง”

	Model	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
ความวิตกกังวลในการพูดภาษามลายูกลาง	Regression	2.310	1	2.310	8.383	.004*
	Residual	35.824	130	.276		
	Total	38.135	131			

จากตารางที่ 4 ปัจจัยที่ส่งผลต่อความวิตกกังวลในการพูดภาษามลายูกลาง “ด้านเจตคติในการพูดภาษามลายูกลาง” กับความวิตกกังวลในการพูดภาษามลายูกลาง พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความวิตกกังวลในการพูดภาษามลายูกลางด้านเจตคติในการพูดภาษามลายูกลางส่งผลต่อความวิตกกังวลในการพูดภาษามลายูกลางของนักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษามลายู มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาอย่างมีนัยสำคัญที่ .05

3.2.2 ด้านพฤติกรรมในการพูดภาษามลายูกลาง กับความวิตกกังวลในการพูดภาษามลายูกลางสามารถอธิบายเป็นภาพรวมในตารางที่ 5 ดังนี้

ตารางที่ 5 ปัจจัยที่ส่งผลต่อความวิตกกังวลในการพูดภาษามลายูกลาง “ด้านพฤติกรรมในการพูดภาษามลายูกลาง” กับความวิตกกังวลในการพูดภาษามลายูกลาง

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความวิตกกังวลในการพูดภาษามลายูกลาง “ด้านพฤติกรรมในการพูดภาษามลายูกลาง”

	Model	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
ความวิตกกังวลในการพูดภาษามลายูกลาง	Regression	18.685	1	18.685	124.888	.000*
	Residual	19.450	130	.150		
	Total	38.135	131			

จากตารางที่ 5 ปัจจัยที่ส่งผลต่อความวิตกกังวลในการพูดภาษามลายูกลาง “ด้านพฤติกรรมในการพูดภาษามลายูกลาง” กับความวิตกกังวลในการพูดภาษามลายูกลาง พบว่า

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความวิตกกังวลในการพูดภาษามลายูกลางด้านพฤติกรรมในการพูดภาษามลายูกลางส่งผลต่อความวิตกกังวลในการพูดภาษามลายูกลางของนักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษามลายู มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาอย่างมีนัยสำคัญที่ .05

3.2.3 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนกลางกับความวิตกกังวลในการพูดภาษามลายูกลางสามารถอธิบายเป็นภาพรวมในตารางที่ 6 ดังนี้

ตารางที่ 6 ปัจจัยที่ส่งผลต่อความวิตกกังวลในการพูดภาษามลายูกลาง “ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนกลาง” กับความวิตกกังวลในการพูดภาษามลายูกลาง

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความวิตกกังวลในการพูดภาษามลายูกลาง “ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนกลาง”

	Model	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
ความวิตกกังวลในการพูดภาษามลายูกลาง	Regression	.841	1	.841	2.933	.000*
	Residual	37.293	130	.287		
	Total	38.135	131			

จากตารางที่ 6 ปัจจัยที่ส่งผลต่อความวิตกกังวลในการพูดภาษามลายูกลาง “ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนกลาง” กับความวิตกกังวลในการพูดภาษามลายูกลาง พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความวิตกกังวลในการพูดภาษามลายูกลางด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนส่งผลต่อความวิตกกังวลในการพูดภาษามลายูกลางของนักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษามลายู มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาอย่างมีนัยสำคัญที่ .05

3.2.4 ด้านพฤติกรรมการสอนของอาจารย์กับความวิตกกังวลในการพูดภาษามลายูกลางสามารถอธิบายเป็นภาพรวมในตารางที่ 7 ดังนี้

ตารางที่ 7 ปัจจัยที่ส่งผลต่อความวิตกกังวลในการพูดภาษามลายูกลาง “ด้านพฤติกรรมการสอนของอาจารย์” กับความวิตกกังวลในการพูดภาษามลายูกลาง

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความวิตกกังวลในการพูดภาษามลายูกลาง “ด้านพฤติกรรมการสอนของอาจารย์”

	Model	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
ความวิตกกังวลในการพูดภาษามลายูกลาง	Regression	4.338	1	4.338	16.687	.000*
	Residual	33.796	130	.260		
	Total	38.135	131			

จากตารางที่ 7 ปัจจัยที่ส่งผลต่อความวิตกกังวลในการพูดภาษามลายูกลาง “ด้านพฤติกรรมการสอนของอาจารย์” กับความวิตกกังวลในการพูดภาษามลายูกลาง พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความวิตกกังวลในการพูดภาษามลายูกลางด้านพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ส่งผล

ต่อความวิตกกังวลในการพูดภาษามลายูกลางของนักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษามลายู มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาอย่างมีนัยสำคัญที่ .05

3.2.5 ด้านครอบครัวกับความวิตกกังวลในการพูดภาษามลายูกลาง สามารถอธิบายเป็นภาพรวมในตารางที่ 8 ดังนี้

ตารางที่ 8 ปัจจัยที่ส่งผลต่อความวิตกกังวลในการพูดภาษามลายูกลาง “ด้านครอบครัว” กับ ความวิตกกังวลในการพูดภาษามลายูกลาง

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความวิตกกังวลในการพูดภาษามลายูกลาง “ด้านครอบครัว”

	Model	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
ความวิตกกังวลใน	Regression	26.426	1	26.426	293.400	.000*
การพูดภาษามลายู	Residual	11.709	130	.090		
กลาง	Total	38.135	131			

จากตารางที่ 8 ปัจจัยที่ส่งผลต่อความวิตกกังวลในการพูดภาษามลายูกลาง “ด้านครอบครัว” กับความวิตกกังวลในการพูดภาษามลายูกลาง พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความวิตกกังวลในการพูดภาษามลายูกลางด้านครอบครัว ส่งผลต่อความวิตกกังวลในการพูดภาษามลายูกลางของนักศึกษาสาขาวิชาภาษามลายู มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา อย่างมีนัยสำคัญที่ .05

อภิปรายผล

การวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อความวิตกกังวลในการพูดภาษามลายูกลางของนักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษามลายู มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ผู้วิจัยสามารถอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ได้ดังนี้

1. ระดับปัจจัยที่มีผลต่อความวิตกกังวลในการพูดภาษามลายูกลางของนักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษามลายู โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับการศึกษาวิจัยของ ศิรินันท์ นุญญะเขียว ได้ศึกษาวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 : กรณีศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษามีความวิตกกังวลในการใช้ภาษาในระดับสูงด้านพฤติกรรมในการพูดภาษามลายูกลาง มีระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อความวิตกกังวลในการพูดภาษามลายูกลางอยู่ในระดับมาก (ศิรินันท์ นุญญะเขียว, 2561) และงานวิจัยของ สุวรรณียุทธภีรัตน์ ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องการศึกษาความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนเขตสายไหม กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า ความวิตกกังวลในการพูด มีความวิตกกังวลอยู่ในระดับมาก และในด้านเจตคติในการพูดภาษามลายูกลาง มีระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อความวิตกกังวลในการพูดภาษามลายูกลางอยู่ในระดับมาก (สุวรรณียุทธภี

รัตน์, 2563) และยังมีงานวิจัยของ เกศนีย์ มากช่วย และคณะ ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ผลการวิจัยพบว่า เจตคติอยู่ในระดับมาก และความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมาก นักศึกษามีความวิตกกังวลว่าจะพูดผิดหรือกลัวว่าคนอื่นไม่เข้าใจในสิ่งที่ตนสื่อสาร (เกศนีย์ มากช่วย และคณะ, 2561)

2. ระดับความวิตกกังวลในการพูดภาษามลายูกกลางของนักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษามลายู มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา อยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เอษณ ยามาลี ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศปัญหาที่มีอาจมองข้าม ความวิตกกังวลในการพูดภาษาส่งผลอย่างมากต่อการพูดภาษาอังกฤษ การพูดภาษานั้นการฝึกฝนมีความสำคัญมาก (เอษณ ยามาลี, 2564) และงานวิจัยของ ทนัญชัย เยี่ยมสวัสดิ์ ที่พบว่า บทบาทการพูดส่วนใหญ่อยู่ที่ครูผู้สอนเป็นหลัก การลดความวิตกกังวลที่เกิดขึ้นโดยสร้างบรรยากาศในการเรียนให้ผ่อนคลาย การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ผ่อนคลายเพื่อคลายความวิตกกังวล (ทนัญชัย เยี่ยมสวัสดิ์, 2559)

3. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อความวิตกกังวลในการพูดภาษามลายูกกลางของนักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษามลายู ปัจจัยด้านพฤติกรรมการสอนของอาจารย์และด้านครอบครัวส่งผลต่อความวิตกกังวลในการพูดภาษามลายูกกลางของนักศึกษา สาขาวิชาภาษามลายู มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา อย่างมีนัยสำคัญที่ .05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พิมลมาศ เกตุฉาย ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับครูผู้สอนภาษาอังกฤษที่เป็นเจ้าของภาษา : กรณีศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2 วิทยาลัยเทคนิคสตึก พบว่า ความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษกับครูผู้สอนภาษามีความ วิตกกังวลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 (พิมลมาศ เกตุฉาย, 2562)

4. ข้อเสนอแนะแนวทางในการลดความวิตกกังวลในการพูดภาษามลายูกกลางของนักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษามลายู คือ นักศึกษาควรให้ความสำคัญต่อกิจกรรมการเรียนการสอนภาษามลายูกกลางที่เหมาะสมและหลากหลาย สอดคล้องกับงานวิจัยของ (ปิยนุช อุตมเกียรติสกุล, 2559)

สรุป/ข้อเสนอแนะ

สามารถสรุปเป็นรายประเด็นตามวัตถุประสงค์การวิจัยได้ดังนี้ ประเด็นแรก ระดับปัจจัยที่มีผลต่อความวิตกกังวลในการพูดภาษามลายูกกลางของนักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษามลายู โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.12) และด้านที่มี

ค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านพฤติกรรมการสอนของอาจารย์มากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.42) และ ด้านครอบครัว มีระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อความวิตกกังวลในการพูดภาษามลายูกลางอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.25) ประเด็นที่สอง คือ ระดับความวิตกกังวลในการพูดภาษามลายูกลางของนักศึกษาสาขาวิชาภาษามลายู มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา พบว่า ระดับความวิตกกังวลในการพูดภาษามลายูกลางอยู่ในระดับมาก ประเด็นที่สาม คือ ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อความวิตกกังวลในการพูดภาษามลายูกลางของนักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษามลายู พบว่า ปัจจัยด้านพฤติกรรมการสอนของอาจารย์และด้านครอบครัว ส่งผลต่อความวิตกกังวลในการพูดภาษามลายูกลางของนักศึกษาสาขาวิชาภาษามลายู มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา อย่างมีนัยสำคัญที่ .05 การวิจัยในครั้งนี้มีข้อเสนอแนะดังนี้ คือ ปัจจัยความสำเร็จของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษามลายูกลางขึ้นอยู่กับความร่วมมือของ 3 หน่วยงาน ดังนี้ 1.หลักสูตร ต้องมีกิจกรรมส่งเสริมเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ด้านการพูดภาษามลายูกลาง เช่น กิจกรรมการเข้าค่ายทางภาษามลายู กิจกรรมวันสำคัญต่าง ๆ เป็นต้น 2. คณะ ควรส่งเสริมกิจกรรม เช่น แลกเปลี่ยนเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมกับเจ้าของภาษา 3. มหาวิทยาลัย ควรส่งเสริมโดยการจัดสรรทรัพยากรและงบประมาณเพื่อพัฒนาศักยภาพการเรียนรู้ของนักศึกษา เช่น การเทียบโอน (transfer credit) ในประเทศมาเลเซียและอินโดนีเซีย และปัจจัยด้านครอบครัวมีความสัมพันธ์กับความมุ่งหวังด้านการศึกษาของนักศึกษาอย่างมาก ทั้งนี้ทางหลักสูตรมีการจัดกิจกรรมปฐมนิเทศโดยมีการเชิญผู้ปกครองมาสร้างข้อตกลงร่วมกัน ปัจจัยด้านพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ควรให้ความสำคัญต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษามลายูกลางที่เหมาะสมและหลากหลาย

เอกสารอ้างอิง

- เกศนีย์ มากช่วย และคณะ. (2561). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา. ในการประชุมวิชาการหาดใหญ่วิชาการระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 9 (131-142). สงขลา: มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- คอลีฟ ต่วนบุละ และคณะ. (2563). การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ กับสิทธิเสรีภาพในการเข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนา. สำนักวิจัยและพัฒนา สถาบันพระปกเกล้า. เรียกใช้เมื่อ 15 มิถุนายน 2563 จาก http://www.thai-explore.net/search_detail/result/9144
- ทัญญชัย เยี่ยมสวัสดิ์. (2559). ความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษ : องค์ประกอบ ผลกระทบและแนวทางการแก้ปัญหา. วารสารสุทธิปริทัศน์, 30(95), 1-12.

- ธวัช ทะเพชร และคณะ. (2565). ปัจจัยที่มีผลต่อความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษของ นักศึกษาศาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดขอนแก่น. วารสาร พุทธปรัชญาวิวัฒน์, 6(2), 341-352.
- ปิยนุช อุดมเกียรติสกุล. (2559). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษของ นักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัย เอกชน จังหวัดปทุมธานี. นครราชสีมา: วิทยาลัยนครราชสีมา.
- พิมลมาศ เกตุฉาย. (2562). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการ สื่อสารกับครูผู้สอนภาษาอังกฤษที่เป็นเจ้าของภาษา : กรณีศึกษาระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2 วิทยาลัยเทคนิคสัททีบ. ใน วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ฟาเดลล์ หะยิฮาราสะ. (2561). ภาษาและวัฒนธรรมมลายู. กรุงเทพมหานคร: หจก.นันทา พรินต์ติง.
- ศิรินันท์ นุญญะเขียว. (2561). ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 : กรณีศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี, 28(12), 231-243.
- สุวรรณา ยุทธภีรัตน์. (2563). การศึกษาความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนเขตสายไหม กรุงเทพมหานคร. วารสารวิจัยมหาวิทยาลัยเวสเทิร์น , 6(1), 175-185.
- อรอนงค์ ทิพย์พิมล. (2563). ภาษามลายูกับการเมืองในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (2) (Online). เรียกใช้เมื่อ 15 มิถุนายน 2563 จาก <https://www.the101.world/bahasamelayu-and-politics-in-asean-2>
- อัทธการ หะยิฮาว. (2556). สนทนาภาษามลายูในชีวิตประจำวัน. กรุงเทพมหานคร: หจก.นันทา พรินต์ติง.
- เอษณ ยามาลี. (2564). ความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนภาษาอังกฤษในฐานะ ภาษาต่างประเทศปัญหาที่มีอามองข้าม. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี, 10(2), 207-221.
- Cronbach, L. J. (1990). Essentials of psychological testing (5th ed.). New York: Harper Collins. Publishers.